

Fylgians Dans

Månegarm

Stjärnbeklädda djup
ovan nyfallen snö
en öde vind
drar sakta bi...

Lägger sig sakta
över det kalla
kristallhavets
eviga töcken...

En sista vandring
Åstad fram i natten
över den frusna marken
genom råets rike...

Dessa sollösa timmar i ensamhet
i skuggan av mitt inre
under månars full
dessa sollösa timmar i ensamhet
min kropp blir mitt inre
träder i fylgians hamn
följer i dess dans

Dränkt av de silverne tårar
som faller om natten
väcker en del av mig
som dväljs i tystnad
likt en gäckande skugga
i själens väv...